

فعل مجهول :

گذشت که ماضی مجهول را از ماضی معلوم می گیریم. برای تبدیل ماضی معلوم به مجهول ما قبل آخر را اگر مکسور نباشد **مکسور** و حروف متحرک قبل از آن را (که در ثلاثی مجرد فقط فاء الفعل است) مضموم می کنیم مانند: **صَرَبَ** (= زد)، **صَرِبَ** (= زده شد)، **عَلِمَ** (= دانست)، **عُلِمَ** (= دانسته شد). بنا بر این ماضی مجهول ثلاثی مجرد بیش از **یک** وزن **ندارد** و آن «فُعِلَ» است.

مضارع مجهول :

مضارع مجهول از مضارع معلوم گرفته می شود. برای تبدیل مضارع معلوم به مجهول، حرف مضارع را اگر مضموم نباشد مضموم و ما قبل آخر را اگر مفتوح نباشد مفتوح می کنیم مانند: **يَعْلَمُ** (= می داند) ← **يُعْلَمُ** (= دانسته می شود)، **يَضْرِبُ** (= می زند) ← **يُضْرَبُ** (= زده می شود)، **يَنْصُرُ** (= یاری می کند) ← **يُنْصَرُ** (= یاری می شود).

امر مجهول :

امر مجهول از **مضارع مجهول** گرفته می شود و همانند امر معلوم هر صیغه ی آن از همان صیغه ی مضارع. برای تبدیل هر کدام از صیغه های مضارع مجهول به امر، لام امر مکسور در اوّل آن درآورده علامت رفع را از آخر می اندازیم مانند: **يُعْلَمُ** (= دانسته می شود) ← **اُعْلَمْ** (= باید دانسته شود).